

シュナイダー・W・ミハエル Mag. Michael W. Schneider MFA PD
准教授 Profesor nadzwyczajny
美術学部絵画科版画 Szkoła Sztuk Pięknych/Malarstwa/Grafiki
hanga.tokyo

www.michael-schneider.info
michael.schneider@fa.geidai.ac.jp

01.11.2021

Recenzja rozprawy doktorskiej - Diego Gutierrez-Valladares

Rozprawa doktorska zatytułowana:

„MAKING MILPA: Towards Collaboration, Care & Porosity“ [Tworzenie systemu Milpa. W kierunku współpracy, opieki i porowatości],
została złożona w Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu w 2021 roku przez pana Diego Gutierrez-Valladaresa, urodzonego 5 grudnia 1981 roku, w dyscyplinie sztuk plastycznych i konserwacji dzieł sztuki w ramach kierunku Sztuka.

W związku z zaproszeniem do pełnienia funkcji recenzenta zewnętrznego wyżej opisanej rozprawy, pozwalam sobie na opis i ocenę pracy artystycznej i teoretycznej w takiej formie, w jakiej otrzymałem ją drogą elektroniczną. Proszę o wzięcie tego pod uwagę, ponieważ bezpośrednie doświadczenie proceduralnego charakteru pracy opartej na rozszerzonej koncepcji sztuki może pozwolić na bardziej zróżnicowane zrozumienie.

Pan Diego Gutierrez - Valladares konsekwentnie rozwijał swoją praktykę artystyczną od pracy skoncentrowanej na druku do pracy głęboko opartej na komunikacji. Zgodnie z założeniem, że druk jako medium artystyczne opiera się na pragnieniu poszerzenia możliwej publiczności poprzez publikacje, relacja z mniej lub bardziej określoną publicznością jest kluczowa. Podczas gdy po technologicznym zagrożeniu dla druku jako towaru w powojennym okresie postępu technologicznego idea ograniczenia i oryginalności zdominowała dyskusję na temat druku jako medium sztuki, cyfryzacja i demokratyzacja technologii druku pod koniec XX wieku zmieniły ten paradygmat.

Grafika i Print-Media są obecnie potężnymi elementami medialnej wizualizacji współczesnych koncepcji artystycznych, ponieważ pozwalają tworzyć w obrębie medium, które jest przeznaczone do publikacji, zamiast przekładać na media, które nadają się do publikacji.

Upodmiotowienie przez medium i dostęp do publicznego dyskursu widoczne jest w projekcie 2PAM.

Jako krok w kierunku opracowania systemu MILPA i części teoretycznej, która stanowi pisemną część rozprawy, projekt ten wyjaśnia relację pomiędzy indywidualną ekspresją, budowaniem wspólnoty i wspólnymi interesami, wspólną odpowiedzialnością i autorstwem, jak również wspólnym wykorzystaniem środków produkcji w próbie uformowania inkluzyjnej praktyki, która wytworzyła się poprzez sieć osobistych relacji. Relacje te wyrażają się nie tylko w kolaboracyjnym charakterze procesu druku, wspólnym korzystaniu z warsztatu, pras i zasobów, ale także w warstwowej naturze druku, gdzie obraz końcowy jest wynikiem kilku warstw interakcji i nakładania się na siebie.

Podczas gdy świat mediów drukowanych w sztuce jest zdominowany przez technikę odpowiednią dla indywidualnego artysty, wywodzi się on z praktyki przedindustrialnej, która utorowała drogę do

シュナイダー・W・ミヒヤエル Mag. Michael W. Schneider MFA PD
准教授 Profesor nadzwyczajny
美術学部絵画科版画 Szkoła Sztuk Pięknych/Malarstwa/Grafiki
hanga.tokyo

www.michael-schneider.info
michael.schneider@fa.geidai.ac.jp

01.11.2021

Recenzja rozprawy doktorskiej - Diego Gutierrez-Valladares

masowej produkcji, masowej komunikacji i masowej konsumpcji. Wszystko to głęboko zakorzenione jest w uniwersalistycznym i materialistycznym światopoglądzie.

Praktyka artystyczna pana Diego Gutierrez-Valladaresa sytuuje się w miejscu, w którym dyskurs postkolonialny kwestionuje niepodważalną pozycję ekonomicznego i społecznego postulatu opartego na tym zachodnim hegemonicznym światopoglądzie. W konsekwencji przenosi on punkt ciężkości z wytworzonego przedmiotu na sam proces i wprowadza do dyskursu nie-zachodni światopogląd.

Łącząc źródła i przykłady z prekolumbijskich społeczeństw amerykańskich, tradycji azjatyckich, a nawet przednowoczesnych kultur europejskich, jest w stanie stworzyć podstawę dla zrównoważonej praktyki artystycznej, która stara się zasypać przepaść między kulturą a naturą i umożliwić przezwyciężenie wielowiekowej alienacji, która rozpoczęła się wraz z industrializacją.

Świadomość potrzeby zmian w podstawowych zasadach naszej bazy ekonomicznej, zbudowanej na wzroście i zysku, rośnie pomimo braku alternatyw w dyskursie publicznym. Dyskurs ten jest coraz bardziej zdominowany przez komercyjne, polityczne i społeczne interesy, które wspierają status quo.

Artysta jako agitator to współczesna koncepcja, która spotkała się zarówno z poparciem, jak i uzasadnioną krytyką. Nawet jeśli pan Gutierrez-Valladares definiuje rolę i samozrozumienie artysty w proponowanej nowej globalnej sieciowej społeczności, jest oczywiste, że niehierarchiczna sieć ograniczy artystę do roli pomocnika lub katalizatora.

Koncepcja *MILPA* została zapożyczona od społeczeństwa rolniczego. Stworzyło to analogię w ramach koncepcji rozwoju sztuki i społeczeństwa przedstawionej w dysertacji, która pozwala na ukazanie roli artysty jako tego, który kieruje członkami społeczności w celu wspólnego zaangażowania się w uprawę i opiekę nad roślinami i środowiskiem oraz umożliwienia przetrwania poprzez zabezpieczenie zbiorów.

W udokumentowanej praktyce artystycznej rola artysty jako kuratora i facylitatora wykazuje podobieństwa, ale istnieją też znaczące różnice. *MILPA* jako praca w toku będzie okazją do przedyskutowania tych i innych kwestii.

MILPA postuluje sieć jako fundamentalną ideę dla zrozumienia naszej egzystencji. Jest to zgodne ze współczesnymi badaniami sieciowymi, które wyjaśniają nasze społeczeństwo, naszą gospodarkę, w zasadzie wszystkie systemy nie jako obiekty, które są ze sobą połączone, ale jako dynamiczną sieć relacji, interakcji i współzależności. Te wektory, które opisują sieć, mają większe znaczenie niż obiekt, który

シュナイダー・W・ミヒヤエル Mag. Michael W. Schneider MFA PD
准教授 Profesor nadzwyczajny
美術学部絵画科版画 Szkoła Sztuk Pięknych/Malarstwa/Grafiki
hanga.tokyo

www.michael-schneider.info
michael.schneider@fa.geidai.ac.jp

01.11.2021

Recenzja rozprawy doktorskiej - Diego Gutierrez-Valladares

opisuje cechy, które wynikają raczej z relacji niż z natury samego obiektu.

Koncepcja artystyczna pana Diego Gutierrez-Valladaresa pokazuje wiarygodny model rozwoju nowej praktyki, która obejmuje rozszerzoną koncepcję sztuki, estetyki relacyjnej i relacyjnej kreacji, niehierarchicznych struktur i poszukiwania wspólnego procesu twórczego, który tworzy wartość bez braku równowagi.

Zwerbalizowana część dysertacji przybiera niekiedy formę manifestu. Jest to zgodne z manifestacją opisanych alternatyw w jego praktyce. Praca ma na celu trwałe oddziaływanie na odbiorców. Artysta dąży do przedstawienia alternatywnej struktury i sposobu tworzenia, który daje świadectwo poprzez swoje istnienie. Niechętnie mówię o realizacji utopijnej koncepcji, opartej na niezachodnim światopoglądzie, a więc nie będącej wytworem wyobraźni.

Przedłożony tekst zмага się z połączeniem wielu dyscyplin, które są wzajemnie powiązane w dyskusji nad impulsem artystycznym. Szczególnie niepokojąca jest terminologia, ponieważ różne dziedziny posługują się specyficznymi terminami, które rozmywiają się, gdy są stosowane wymiennie. Mimo świadomości, że otwartość i inkluzja stanowią sedno proponowanego skrzyżowania dyskursu artystycznego i społeczno-politycznego, to właśnie precyzja w werbalizacji sprzyjać będzie jego akceptacji poza indywidualnym poetycko-artystycznym doświadczeniem, które wiąże się z uczestnictwem.

Nawet jeśli przedłożony tekst i zaprezentowana praktyka artystyczna oferują różne punkty wyjścia do dalszej dyskusji (np. nierównowaga w odniesieniu do globalnego Południa), może ona zyskać na stworzeniu połączenia z dobrze ugruntowanym dyskursem, który uznaje, że krytyka kapitalizmu, rozwój zrównoważonych modeli społeczeństwa postindustrialnego są polem obecnych konfrontacyjnych wydarzeń w mediach, polityce i społeczeństwie, polem rosnącej nierównowagi społecznej oraz koncentracji kapitału i władzy.

Dysertacja przedstawiająca spostrzeżenia i badania artysty, jak również jego osiągnięcia artystyczne w formie wizualnej i werbalnej, jest moim zdaniem odpowiednia dla dalszego rozwoju spostrzeżeń i badań w dziedzinie sztuki i stanowi innowacyjną praktykę i koncepcję dla rozwoju sztuki. W oparciu o analizę tekstu i dokumentacji praktyki artystycznej gorąco popieram nadanie panu Diego Gutierrezowi-Valladaresowi stopnia doktora sztuki w dyscyplinie sztuk plastycznych i konserwacji dzieł sztuki.

Z poważaniem,
[nieczytelny podpis]